

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8P/16/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712201872
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kutišová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2012:3712201872.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica samosudkyňou JUDr. Annou Kutišovou v právnej veci navrhovateľa: I. N., nar. X.X. XXXX, bytom O. XXXX/XXX-XX, G. J. proti odporkyni: K. N., nar. XX.X. XXXX, J. O. XXXX/XXX-XX, G. J. v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal dňa 13.2.2012 na tun. súd návrh, v ktorom uviedol, že s odporkyňou boli manželia a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 8C 154/2010-27 zo dňa 21.3.2011. Je nezamestnaný, nemá žiadne fin. prostriedky a v súčasnosti požiadal o dávky v hmotnej núdzi. Oficiálne stále žije s odporkyňou v spoločnej domácnosti. Odporkyňa je zamestnaná a pracuje ako opatrovatelka v Rakúsku. Žiadal, aby súd určil odporkyni povinnosť prispievať mu na jeho výživu, s tým, že žiadal určiť príspevok na jeho výživu vo výške 10,- € od 1.2.2012.

Odporkyňa sa k návrhu písomne nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby,, oboznámením pripojeného spisu tun.súdu sp. zn. 8C 154/10, oboznámením potvrdení Úradu práce, SV a R v Považskej Bystrici o evidencii navrhovateľa ako uchádzača o zamestnanie zo dňa 7.2.2012 a 27.2.2012, úradného záznamu zo dňa 28.3.2012, Rozhodnutia Soc. poisťovne v Pov. Bystrici zo dňa 10.1.2012, výsluchom navrhovateľa a zistil nasledovné:

Účastníci konania boli manželia a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tun. súdu č.k. 8C 154/2010-27 zo dňa 21.3.2011. Z manželstva sa narodili dve deti, dcéra K. a syn B., ktoré sú už plnoleté, preto súd výživné na ne na čas po rozvode neurčoval. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.5.2011.

Z odôvodnenia rozsudku o rozvode súd zistil, že hlavný podiel na rozpade manželstva mal navrhovateľ, ktorý sa správal agresívne k odporkyni, nezvládal kritické situácie a navrhovateľku verbálne, ale aj fyzicky napádal. Jeho správanie sa k odporkyni súd hodnotil ako absolútne neakceptovateľné.

Zo správ ÚPSVaR v Pov. Bystrici zo dňa 7.2. a 27.2.2012 súd zistil, že navrhovateľ je od 24.12.2011 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a jeho evidencia stále trvá Z Rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 12504/2012-PB zo dňa 10.1.2012 súd zistil, že navrhovateľ nemá nárok na dávku v nezamestnanosti.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 28.3.2012 uviedol, že je stále nezamestnaný. Pracovný pomer s ním ukončil zamestnávateľ D., a.s. z dôvodu, že v zimných mesiacoch nebolo dostatok práce a nemohli ho ďalej zamestnávať. Nemá žiadne zdravotné ani iné problémy, ktoré by mu bránili sa zamestnať. Keďže nemá nárok na dávku v nezamestnanosti, požiadal o dávky v hmotnej núdzi a jednou z podmienok na jej priznanie bolo, že si musel podať návrh na určenie príspevku na rozvedeného manžela. Býva stále s odporkyňou v spoločnej domácnosti, ale vždy, keď príde ona domov, radšej spoločnú domácnosť opustí, aby sa vyhli konfliktom.

Odporkyňa pred pojednávaním telefonicky oznámila, že v čase doručovania predvolania na pojednávanie bola doma, oznámenie o uloženej zásielke videla, napriek tomu si zásielku neprevzala. Uviedla, že po oboznámení sa s obsahom návrhu súhlasí s prejednaním veci aj v jej neprítomnosti ako aj s rozhodnutím v jej neprítomnosti za predpokladu, že návrh bude zamietnutý, pričom jeho zamietnutie navrhovala. Uviedla, že pracuje ako opatrovatelka na adrese S. X, F. E. O. s priemerným hrubým zárobkom 1.660,- €. Mesačne musí platiť sociálne poistenie vo výške 620,- € a cestovné 100,-€. V prípade úspechu si náhradu trov konania neuplatňovala.

Podľa ust. § 72 ods. 1-3 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že účastníci konania boli manželia a ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 10.5.2012. Navrhovateľ je preukázateľne nezamestnaný od decembra 2011 bez nároku na dávku v nezamestnanosti. Navrhovateľka je zamestnaná s priemerným netto zárobkom 940,- € mesačne. Vyživovaciu povinnosť ani jeden z účastníkov konania už voči deťom, narodeným z manželstva, nemá, pretože obe deti sú už plnoleté. Je nesporné, že príjem odporkyne je taký, ktorý by umožňoval určiť príspevok na výživu jej bývalému manželovi, pretože preukázateľne navrhovateľ je bez príjmu a súd mu uveril, že dôvodom ukončenia pracovného pomeru bola nemožnosť zamestnávateľa ďalej ho zamestnávať, resp. v konaní nebol preukázaný opak. Súd však pri rozhodovaní musí prihliadať nielen na možnosti povinnej osoby, ale aj na to, čo je dôvodom neschopnosti navrhovateľa živiť sa sám. V danom prípade je nesporné a potvrdil to aj sám navrhovateľ, že navrhovateľ nemá zdravotné problémy, ktoré by mu bránili sa zamestnať a ani sa nestará o mal., alebo inak odkázané dieťa, ktoré by si vyžadovalo permanentnú starostlivosť. Len skutočnosť, že je nezamestnaný bez nároku na dávku v nezamestnanosti, nie je sama o sebe dôvodom, pre ktorý by súd musel mu priznať požadovaný príspevok a z dôvodu nezamestnanosti navrhovateľa nemožno považovať za osobu, ktorá nie je schopná sama sa živiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd preto návrh navrhovateľa zamietol.

Pre úplnosť súd dodáva, že aj ak by boli splnené podmienky pre priznanie príspevku, teda, že by bolo preukázané, že navrhovateľ bez vlastnej viny nie je schopný sám sa živiť, podľa názoru súdu by ich priznanie v danom prípade bolo v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené vyplýva z rozsudku o rozvoze, z ktorého súd zistil agresívne správanie sa navrhovateľa k odporkyni, ktoré bolo hlavným dôvodom rozvratu ich manželstva.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporkyňa mala v konaní úspech, preto by jej patrila náhrada trov konania. Odporkyni však žiadne trovy nevznikli, preto jej súd ich náhradu ani nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 alebo tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností alebo tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo tým, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) alebo tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.